

[Boligministeren.]

for det første ud på at tilvejebringe hjemmel for, at der kan fastsættes regler om bekæmpelse af partikelforurening fra fyringsanlæg. Forslaget er altså et led i den forureningsbekæmpelse, som nu skal tages op, og må ses i tilknytning til det lovforslag om begrænsning af svovlindholdet i brændselsolie, som ministeren for forureningsbekæmpelse fremsatte den 7. december 1971. I bemærkningerne til dette lovforslag blev det bebudet, at forslaget senere ville blive suppleret med regler om kontrol med fabrikation, installation og drift af fyringsanlæg, og det er disse forhold, ændringsforslaget til bygge-loven tager sigte på.

Tanken er, at de nærmere regler skal optages i bygningsreglementet på grundlag af de forslag, som forureningsrådet har udarbejdet. I bemærkningerne til lovforslaget er der redegjort for hovedlinjerne, og sagkyndige har fået til opgave at udarbejde forslag til den detaljerede ordning. For at fremskynde sagen har jeg fundet det hensigtsmæssigt at søge den fornødne hjemmel tilvejebragt sideløbende med, at disse teknisk betonedede undersøgelser finder sted.

Som et andet forureningsområde, som i særlig grad knytter sig til byggevirksohmheden, medtager forslaget en hjemmel til at kunne sætte ind over for støj fra byggepladser. Enhver kender de støjulemper, som en byggeplads kan give anledning til, og det må være rimeligt at søge disse ulemper begrænset. Også bestemmelserne herom agtes udarbejdet på grundlag af forureningsrådets forslag.

Dernæst går forslaget ud på at skaffe hjemmel til gennemførelse af krav til byggeriet, som tager sigte på de bevægelseshæmmedes særlige behov. I de senere år har der været en voksende forståelse for disse problemer, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at der vil være almindelig tilslutning til, at hvad der med rimelighed kan gøres for at lette tilværelsen for disse vanskeligt stillede medborgere, bør gennemføres. På den anden side kommer man ikke uden om, at der samtidig må tages hensyn til, hvad sådanne forbedringer koster. Byggeomkostningerne er i forvejen til debat, og det ville ikke være realistisk så at sige at sætte en parentes om udgiftsspørgsmålet,

selv om de bevægelseshæmmedes behov er nok så velbegrundede.

Meget kan imidlertid nås uden at forøge byggeudgifterne. Hvis man på forhånd kender kravene, ligger løsningen ofte i en bedre planlægning, f. eks. af adgangsforholdene til en bebyggelse.

Andre forbedringer kan gennemføres for merudgifter, der må betragtes som beskedne — eksempelvis indretning af en ejendoms stuelejligheder til de særlige formål og rimelige krav til gang- og dørbredder.

Derimod er tiden næppe inde til f. eks. at stille et generelt krav om elevatorer, hvor disse ellers ikke ville blive udført. Et sådant krav ville være ganske belastende for økonomien og må nok vente til bedre tider. Men hvor elevatorer installeres, vil det være helt rimeligt at forlange de standardiserede mål anvendt, således at elevatorerne kan benyttes af bevægelseshæmmede, og man kan måske også overveje i et vist omfang at stille krav om elevatorforberedelse, således at der afsættes plads til senere installation af elevatorerne.

Det er således ikke min tanke, at kravene straks skal gøres udtømmende. Hovedsagen er, at vi får begyndt og derefter følger problemerne op efterhånden. Som omtalt i lovforslagets bemærkninger er der iværksat en fællesnordisk undersøgelse for at få det bedst mulige grundlag.

Endelig indeholder forslaget nogle ændringer af mindre rækkevidde, som er begrundet i bemærkningerne, hvortil jeg skal tillade mig at henvise.

Endvidere skal jeg tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af bygge-lov for staden København*.

Forslaget fremsættes efter ønske fra Københavns kommune. Det indeholder for det første bestemmelser som de netop omtalte om partikelforurening fra fyringsanlæg, om støj fra byggepladser og om de bevægelseshæmmedes særlige behov. Til disse forslag har jeg ikke yderligere bemærkninger.

Herudover har man fra Københavns kommunes side ønsket at overføre nogle bestemmelser fra bygge-loven, dels om adgang til at begrænse kravene om byggetilladelse og bygningsattest, dels om adgang

[Boligministeren.]

til at kunne skride ind over for bebyggelser, som viser sig at være behæftet med mangler, som kan udsætte beboerne og andre for risiko. Jeg har fundet det rimeligt at søge disse ønsker imødekommet. De er udførligt begrundet i lovforslagets bemærkninger, som jeg skal tillade mig at henvise til.

Til dette forslag om at ændre Københavns bygge lov vil jeg i øvrigt gerne gøre en enkelt bemærkning.

Ved flere lejligheder har man her i dette høje ting efterlyst en sammensmeltning af Københavns bygge lov og den bygge lov, som gælder for det øvrige land, for derved at få gennemført ensartede byggebestemmelser for hele landet. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sige, at jeg fuldt ud deler disse ønsker. Det er regeringens agt at videreføre det arbejde, som er sat i gang, med henblik på at revidere hele planlægningslovgivningen, og i forbindelse hermed vil spørgsmålet om en samordning af bygningslovgivningen blive taget op.

I forbindelse med de forslag til ændringer af bygge loven, der her foreligger, vil jeg afslutningsvis nævne spørgsmålet om boligbebyggelsens legepladser, som blev drøftet her i tinget i sidste samling, og som også kort blev berørt forleden under første behandling af lovforslaget om ændring af bygge lovens vejbestemmelser.

Som det vil erindres, var der stor interesse fra alle sider for en indsats for at tilvejebringe gode muligheder for ophold og leg i forbindelse med såvel eksisterende som nyt boligbyggeri.

Jeg deler den opfattelse, der kom frem under debatten, om ønskeligheden af at få belyst disse spørgsmål og om fornødent at søge at ændre reglerne på disse felter.

Imidlertid må man også have den økonomiske side af sagen for øje, og man må i dag nøje overveje, hvordan ændrede regler med krav til byggeriet vil påvirke økonomien, og hvem der i givet fald bør bære udgifterne. Disse overvejelser er i gang, og legeplads-spørgsmålet må gå ind herunder. Forhåbentlig skulle et resultat af undersøgelserne kunne foreligge så betids, at spørgsmålet kan indgå i forhandlingerne i det udvalg, jeg går ud fra vil blive nedsat om de to lovforslag.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslage-

nes udførlige bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale de to lovforslag til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. (Forhøjelse af dækningsprocent, pristalsregulering af dagpenge og kassernes forbrug af formue m. v.). Lovforslaget indeholder ændringer af en række bestemmelser i afsnittet om arbejdsløshedsforsikring i den gældende lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

Fremsættelsen af lovforslaget er først og fremmest begrundet i et ønske fra regeringens side om at medvirke til at forbedre de gældende regler om arbejdsløshedsdagpenge m. v., således at arbejdsløse og særlig de lavtlønnede bliver økonomisk bedre stillet.

Det foreslås derfor at forhøje den i lovens § 51 indeholdte grænse for dagpengenes størrelse i forhold til det enkelte medlems sædvanlige arbejdsindtægt fra 4/5 til 9/10, idet forslaget samtidig ved en ændret formulering af bestemmelsen gør det muligt at regulere beregningsgrundlaget for dagpengene i takt med den almindelige lønstigning, som er en følge af pristalsreguleringsordningen.

Forslaget om forhøjelse af dækningsprocenten for arbejdsløshedsdagpengene til 9/10 er i overensstemmelse med et af socialministeren udarbejdet lovforslag om forhøjelse af dækningsprocenten til 90 pct. for syge- og barseldagpenge, som vil blive fremsat i den nærmeste fremtid.

Herudover er der i overvejelserne om ændring af arbejdsløshedsforsikringsloven indgået en henstilling vedtaget på Nordisk Arbejdsløshedsforsikringsmøde i København i november 1971.

Der peges på det uheldige i, at den nu gældende lovs krav om bopæl her i riget for at være nydende medlem af en anerkendt dansk arbejdsløshedskasse udelukker, at personer, der bor uden for Danmark, men som arbejder i Danmark (grænsegængere), kan blive medlem af en dansk arbejdsløshedskasse. Dette forhold har skabt problemer i forhold til svensk og vesttysk arbejdsløshedsforsikring.

Regeringen er enig i, at dette forhold er